

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/1240/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120356510
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120356510.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Slovenská konsolidačná, a.s., IČO 35 776 005, so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava proti povinnému: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B.. arm. gen. L. U. XXXX/X, XXX XX X., o vymoženie 1 330,75 Eur, vedenej súdnou exekútkou, JUDr. Máriou Hlaváčovou, so sídlom exekútorského úradu Hlavné námestie 34, 060 01 Kežmarok, pod sp. zn. 55EX 399/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 32Ek/1240/2020 zo dňa 08.02.2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 14.08.2020, domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 1 330,75 Eur na základe exekučných titulov vydaných Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s.: Výkaz nedoplatkov č. 1041011613 zo dňa 02.03.2010 a Výkaz nedoplatkov č. 1041011713 zo dňa 02.03.2010. Súd dňa 18.08.2020 vydal poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútku, JUDr. Máriu Hlaváčovou, so sídlom exekútorského úradu Hlavné námestie 34, 060 01 Kežmarok, ktorá ju vedie pod sp. zn. 55EX 399/2020.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 08.02.2021 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení uviedol, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietal exekúciu a príslušenstvo v celom rozsahu, exekučný titul a poverenie na vykonanie exekúcie vydané Okresným súdom Banská Bystrica. Dlh vo výške 1 330,75 Eur považoval za vykonštruovaný. Ďalej vzniesol námietku premlčania, pretože úhrada poistenia je v preklúzii a nie je možné vymáhať prekludovanú pohľadávku, ak povinný vznesie námietku premlčania (§17 ods.8, §18 a §19 ods. 15, §9 ods.7 písm. a), b), a e)). Poukázal na formálnu a materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu a povinnosť súdu ex offo ju skúmať. Trovy exekúcie a príslušenstvo nepovažoval za súladne s unijným právom a verejným poriadkom, účtovanie DPH pri výkone exekúcie, neboli preukázané skutočné náklady uvedené v upovedomení o začatí exekúcie. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil.

3/ Aplikujúc ustanovenia § 45 ods. 2 písm. h/, § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5 a § 61l ods. 3 a ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vyšší súdny úradník posúdil návrh povinného ako návrh na zastavenie exekúcie bez odkladného účinku, pretože bol podaný po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 10.09.2020, čo potvrdil svojim podpisom na poštovej doručenke, ktorá je súčasťou spisu. Pätnásťdňová lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie začala plynúť dňa 11.09.2020, t.j. deň po dni doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a posledný deň tejto lehoty pripadol na deň 25.09.2020. Keďže ide o procesnú lehotu, tá je zachovaná aj v prípade, ak by podanie bolo odovzdané na poštovú prepravu v posledný deň lehoty. Povinný však návrh na zastavenie exekúcie podal na pošte

dňa 27.10.2020 a teda po uplynutí vyššie uvedenej lehoty. Vyšší súdny úradník pre úplnosť dodal, že aj v prípade ak by návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonom stanovenej lehote, návrh nemožno považovať za dôvodný a skutočnosti v ňom uvádzané za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. K návrhu neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného voči oprávnenému.

4/ V súvislosti s námietkou premlčania vymáhanej pohľadávky vyšší súdny úradník zistil, že predchádzajúca exekúcia sa začala udelením poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré vydal Okresný súd Bardejov dňa 25.05.2010, a ktoré bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 25.05.2010, pričom premlčacia doba počas exekúcie neplynie. Predchádzajúca exekúcia bola zastavená vydaním Upovedomenia o zastavení starej exekúcie sp. zn. EX604/2010 dňa 23.04.2020 súdnym exekútorom Mgr. MVDr. Pavlom Kovaľom a v zmysle Oznamenia o ukončení exekučného konania dňa 08.07.2020 došlo k ukončeniu exekučného konania vedeného Okresným súdom Bardejov, sp. zn. 2Er/333/2010. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremilčí skôr, ako uplynie jeden rok. V zmysle § 9 ods. 1 ZoUNEK oprávnený podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie, ktorý bol tunajšiemu súdu doručený dňa 14.08.2020. Z uvedených skutočností je teda zrejmé, že k premlčaniu pohľadávky priznanej exekučným titulom, na podklade ktorého sa začalo nové exekučné konanie, nedošlo.

5/ K námietke povinného týkajúcej sa trov uviedol, že trovy uvedené v Upovedomení o začatí exekúcie majú predbežný charakter a ich skutočná výška bude zrejmá až pri ukončení exekúcie. Súčasná právna úprava neumožňuje účastníkovi (povinnému) vzniesť voči trovám vyčísleným v Upovedomení o začatí exekúcie námietky, prípadne iný opravný prostriedok. Preto o tejto námietke súd nerozhoduje. Avšak podľa ustanovenia § 32 Exekučného poriadku má súd možnosť požadovať od exekútora vysvetlenia alebo správy o priebehu každej exekučnej veci a ak pri výkone exekúcie dochádza k porušovaniu povinností ustanovených Exekučným poriadkom, môže mu súd uložiť vykonanie potrebných opatrení na odstránenie nedostatkov.

6/ Po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a Upovedomením o zastavení starej exekúcie mal vyšší súdny úradník nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61I ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

7/ Voči uzneseniu podal povinný sťažnosť, v ktorej uviedol, že uznesenie bolo vydané v jeho neprospech a exekúcia sa vedie nezákonne. Rozhodnutia, na podklade ktorých sa vedie exekúcia považoval za neplatné, neúčinné a nevykonateľné exekučné tituly a poverenie súdu na vykonanie exekúcie za nezákonné a v rozpore s úniijným právom. Výkazy mu neboli nikdy ani zaslané, ani doručené a súd túto skutočnosť nezisťoval. Pohľadávky vo výkazoch nedoplatkov sú nedôvodné, v období rokov 2004 - 2008 bol zamestnaný v členskom štáte Európskej únie, konkrétne Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska, kde bol poistencom a odvádzal odvody. Doklady od zamestnávateľov predložil súdu, zamestnanci oprávneného ich od neho nechceli prevziať a tvrdili, že musí platiť duplicitne príspevok na poistné. Predložené doklady Sociálna poisťovňa a.s. akceptovala a zdravotná poisťovňa svojvoľne neakceptuje. Ak oprávnený bude trvať na vedení nezákonnej exekúcie je dôvodné ohlásiť protizákonnú činnosť orgánom činným v trestnom konaní. Verejnoprávne inštitúcie sú povinné dodržiavať zákony a medzinárodné zmluvy, pričom je v rozpore s ústavou ak konajú výlučne formálne a poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 407/2010, v zmysle ktorého ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, pričom pri interpretácii a aplikácii právnych predpisov vychádza zo zmyslu a účelu príslušnej právnej úpravy a dbá o to, aby prijaté riešenie bolo akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, I. ÚS 57/07, IV. ÚS 182/07). Príklon k materiálnemu poňatiu právneho štátu znamená, že orgány verejnej moci sú povinné sa pohybovať nie len z hľadiska formálneho v hraniciach svojich právomocí a kompetencií stanovených ústavným poriadkom a zákonmi, ale že výkon týchto právomocí musí byť taktiež po obsahovej (materiálnej) stránke v súlade s určitými základnými princípmi, väčšinou

vyjadrenými v ustanoveniach ústavného poriadku, ktoré garantujú základné práva a vytvárajú hodnotovú bázu ústavného poriadku. Povinný považoval postup súdu za formálny, obchádzajúci materiálny princíp štátu.

8/ Ďalej poukázal, že mu nebolo doručené vyjadrenie oprávneného, nemohol sa k nemu vyjadriť, čo spôsobilo vadu konania a bolo porušené právo na spravodlivý proces. Zákon č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení definuje pojem a druhy zdravotného poistenia. Keďže žil a pracoval v zahraničí, tam odvádzal odvody, bol tam zdravotne poistený a nebol poistencom Slovenskej republiky. Z toho dôvodu nemal povinnosť platiť príspevky na zdravotné poistenie v Slovenskej republike a oprávnený tak bez právneho dôvodu od neho žiada, aby mu zaplatil to čo nie je povinný platiť. V návrhu na zastavenie exekúcie vzniesol námietku premlčania a preklúziu pohľadávky podľa zákona o zdravotnom poistení, na ktoré vo svojom rozhodnutí vyšší súdny úradník neprihliadal a vôbec neodôvodnil, preto napadnuté rozhodnutie považoval za arbitrálne a v súvislosti s tým poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 12. mája 2011, sp. zn. 8Sžo/122/2010.

9/ Naďalej trval na tom, že dlh vo výške 1 330,75 Eur je vykonštruovaný, nezakladajúci sa na právnom dôvode. Oprávnený mu doposiaľ nezaslal výkazy nedoplatkov, ani evidenciu poistného. Žiadal, aby si súd vyžiadal od oprávneného tieto doklady a špecifikoval nárok vymáhaný v exekúcii. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol tak, že exekúciu zastavuje. Navrhol nepriznať žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania a nepriznať trovy ani súdnemu exekútorovi.

10/ Oprávnený žiadal sťažnosť povinného zamietnuť z dôvodu, že neexistuje žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Výkazy nedoplatkov, ktoré sú predmetom exekúcie boli podľa stavu platného v deň vyhlásenia rozhodnutia, a právo v čase vydania rozhodnutia existovalo. Povinný mal voči nim možnosť v lehote 8 dní podať námietky, ktoré vzhľadom k tomu, že výkazy nedoplatkov nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť, podané neboli. Ak povinný platil odvody v inom štáte, bol povinný túto skutočnosť v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 580/2004 Z. z. K premlčaniu poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 19. 11. 2020.

11/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

12/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

13/ Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

14/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

16/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

17/ Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po podaní

predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

18/ Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení zákona č. 718/2004 Z.z.) právo vymáhať poistné, úrok z omeškania a úhradu za zdravotnú starostlivosť podľa odseku 1 sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení povinnosti zaplatiť poistné, úrok z omeškania alebo úhradu za zdravotnú starostlivosť, ak nie je ustanovené inak.

19/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň sudca poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané povinným v sťažnosti sudca nad rámec odôvodnenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka dopĺňa nasledovné.

20/ V prvom rade sa sudca vyjadril k námietke povinného ohľadom porušenia jeho práva na spravodlivý proces, keď mu súd nedoručil vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie, ku ktorému by sa mohol vyjadriť. Sudca k uvedenému uvádza, že aj keď mu vyjadrenie oprávneného nebolo pred rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka doručené, voči rozhodnutiu o zamietnutí jeho návrhu na zastavenie exekúcie, bola prípustná sťažnosť v dôsledku čoho rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka nebolo konečné. Povinný v tomto exekučnom konaní mohol na vyjadrenie oprávneného reagovať podaním sťažnosti, ktorú nakoniec i podal a táto mala za následok, že sa o jeho návrhu na zastavenie exekúcie ďalej koná. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (napr. uznesenie IV. ÚS 20/2019 zo 17.01.2019) je zásada kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní v exekučnom konaní ako nesporovom konaní značne oslabená. Exekučné konanie je osobitným druhom občianskeho súdneho konania, v ktorom všeobecný súd už nerozhoduje o sporných nárokoch účastníkov, ale v rámci svojich rozhodovacích právomocí len posudzuje splnenie podmienok pre nútený výkon exekučného titulu. Exekučný súd nemal Exekučným poriadkom ani subsidiárne Civilným sporovým poriadkom stanovenú povinnosť, ani možnosť zasielať vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie na vyjadrenie povinnému, nakoľko zákonodarca po novele č.2/2017 Z.z. obmedzil možnosť právnych debát.

21/ Povinný sa voči začatej exekúcii môže brániť návrhom na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok však rozlišuje medzi návrhom podľa § 61k ods. 2 a návrhom podľa § 61k ods. 3. Kým v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý bol podaný v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a teda má odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), môže povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu a ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, čo je zároveň zákonným vyjadrením koncentračnej zásady uplatňovanej v exekučnom konaní, v návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie už môže uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom. Platná právna úprava rozhodovania o zastavení exekúcie súdom teda podľa § 61k Exekučného poriadku obsahuje ustanovenia o koncentrácii konania, podľa ktorých exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietne, ak povinný dôvody zastavenia exekúcie neuplatnil včas.

22/ V konaní nebolo sporným (povinný uvedený nenamietal ani v sťažnosti), že návrh na zastavenie exekúcie podal po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a táto skutočnosť vyplývala aj z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise (doručenka vzťahujúca sa k doručeniu upovedomenia o začatí exekúcie povinnému a podacia pečiatka pošty na zásielke obsahujúcej návrh na zastavenie exekúcie). Vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení tak správne vyhodnotil, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je návrhom podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Tvrdenia povinného boli v dôsledku uvedeného limitované tým, že v ňom mohol uvádzať len také skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Právna úprava povinnosti tvrdenia v rámci koncentračnej zásady vyjadrenej v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku pri návrhoch povinného na zastavenie exekúcie je rigorózna, a teda súd návrh podaný oneskorene zamietne i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je (§ 61l ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku).

23/ Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie a sťažnosti namietal širokú škálu dôvodov, pre ktoré možno exekúciu zastaviť, a to i bez vzťahu ku konkrétnej prejednávanej veci. Z tohto pohľadu preto za irelevantné možno považovať námietky týkajúce sa materiálnej a formálnej nevykonateľnosti exekučného titulu, bez určenia konkrétneho nedostatku. S formálnou vykonateľnosťou exekučného titulu je spojené doručenie exekučného titulu. Povinný až v sťažnosti namietol, že mu neboli doručované výkazy nedoplatkov. Koncentrácia exekučného konania sa prejavuje v tom, že povinný musí uviesť všetky skutočnosti, ktoré môžu mať za následok zastavenie exekúcie a ktoré tu boli už v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania, v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, t. j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr. Tvrdenie o nedoručení exekučného titulu je takým tvrdením, ktoré súd zisťuje až na základe tvrdenia účastníka konania. Nie je prípustné, aby exekučný súd zastavil exekúciu (ex offa) z dôvodu, ktorý je zistiteľný len na základe riadneho splnenia povinnosti povinného tvrdiť a navrhnuť dôkazy. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii. V tomto prípade ho nemožno považovať ani za výnimku uvedenú v § 61k ods. 3 Exekučného poriadku (že sa jedná o skutočnosť, ktorú povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť), pretože túto konkrétnu skutočnosť povinný netvrdil v návrhu na zastavenie exekúcie. Z vyššie uvedených dôvodov sudca posúdil, že námietka o nedoručení exekučného titulu, vznesená po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie nebola spôsobilá vyvolať žiadne právne účinky, preto súd na ňu v sťažnostnom konaní neprihliadal.

24/ Z rovnakých dôvodov nemožno priznať účinky ani vznesenej námietke premlčania vymáhaného nároku. Ak vyšší súdny úradník pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie na ňu neprihliadal, je jeho rozhodnutie správne. Už v rímskom práve platila zásada, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. Preto pokiaľ povinný vzniesol námietku premlčania až po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (ktoré mu bolo doručené dňa 10.09.2020), takéto námietky nemohol súd posúdiť ako relevantné a v zmysle ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku na ne prihliadať. Napriek tomu vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení vo vzťahu k premlčaniu vymáhanej pohľadávky uviedol, že ju nemožno v zmysle § 9 ods. 2 ZoUNEK považovať za premlčanú. Pre úplnosť možno ešte dodať, že povinný nerozlišuje medzi premlčaním práva zdravotnej poisťovne uplatniť nárok na poistné podľa § 21 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z.z. a premlčaním práva vymáhať poistné a úrok z omeškania podľa § 21 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z.. Námietku premlčania podľa § 21 ods. 1 mohol povinný vzniesť len v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Vydaním exekučného titulu začala plynúť nová premlčacia doba podľa § 21 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z., ktorá je trojročná, počítaná odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (o uložení povinnosti zaplatiť poistné a úrok z omeškania), v konkrétnostiach posudzovanej veci od 17.03.2010 a ktorá v čase začatia starej exekúcie (poverenie na vykonanie exekúcie vydané Okresným súdom Bardejov bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 25.05.2010) neuplynula, pričom v (starej) exekúcii ďalej neplynula (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo 154/2011 z 19.07.2012, podľa ktorého predmet premlčania „právo vymáhať poistenie“ uvádzaná právna norma spája s možnosťou oprávneného iniciovať nútený výkon rozhodnutia, nespája s ním faktické uspokojenie oprávneného, ktoré nastáva až úspešnou

realizáciou (výkonom) v závislosti od zákonom upraveného postupu vymáhajúceho orgánu). Prijatím ZoUNEK zákonodarca zasiahol do prebiehajúcich (starých) exekučných konaní (t.j. exekučných konaní začatých podľa Exekučného poriadku pred 01.04.2017) tým spôsobom, že tzv. staré exekúcie po uplynutí rozhodnej doby ex lege zastavil. V ustanovení § 9 však upravil možnosť podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie po zastavení starej exekúcie a zároveň osobitne upravil uplynutie premĺčacích dŕb vymáhaných pohľadávok v § 9 ods. 2 (pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremĺčí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby). I keď bola stará exekúcia v zmysle ZoUNEK zastavená, v dôsledku podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným tunajšiemu súdu dňa 14.08.2020, nemohla premĺčacia doba uplynúť, pretože jej uplynutiu bráni ustanovenie § 9 ods. 2 ZoUNEK. Opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný do 1 roka od ukončenia exekučného konania zastaveného podľa ZoUNEK totiž vyvoláva účinky spojené s riadnym priebehom exekučného konania v uvedenom čase, teda samotný ZoUNEK poskytuje oprávnenému výhodu v tom, že mu umožňuje opätovným podaním návrhu na výkon rozhodnutia odvrátiť námietku premĺčania.

25/ Pre rozhodnutie je bez akéhokolvek významu i tvrdenie povinného o vykonštruovaní vymáhaného nároku, a to i v prípade, že by bolo namietané včas. Vo vykonávacom konaní už súd vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti. Skutočnosti namietané povinným (o poistení v cudzine) spadajú do obdobia pred vydaním exekučného titulu, preto nie sú spôsobilé privodiť zmenu, ani zrušenie napadnutého rozhodnutia. Exekučný súd je obsahom exekučného titulu viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). V súvislosti s tým, treba dodať, že pre účely rozhodnutia o sťažnosti nebolo potrebné vyžiadať si podklady, ktoré viedli k vydaniu exekučného titulu (a predloženie dokumentov o platení poistného v zahraničí), pretože ich povinný mohol a mal predkladať v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul (napr. i podaním námietok voči výkazom).

26/ V súvislosti s námietkami voči trovám exekúcie a „upozorneniu“ súdneho exekútora, že trovy môžu byť aj vyššie, sudca oboznamuje povinného s ustanovením § 61a ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého ide o zákonnú náležitosť upovedomenia o začatí exekúcie. Už vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí poukázal na novelu Exekučného poriadku účinnú od 01.04.2017, ktorá zmenila rozsah a možnosti obrany povinného voči exekúcii. Právna úprava neumožňuje účastníkovi (povinnému) vzniesť voči trovám vyčísleným v Upovedomení o začatí exekúcie námietky, prípadne iný opravný prostriedok. Trovy uvedené v Upovedomení o začatí exekúcie majú predbežný charakter a ich skutočná výška bude zrejmä až pri ukončení exekúcie. Preto o tejto námietke súd nerozhoduje.

27/ Vyšší súdny úradník preto správne rozhodol, ak návrh doručený po uplynutí lehoty uvedenej v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, zamietol. Vzhľadom na to, že sťažnosť povinného neobsahovala také tvrdenia, ktoré by mohli mať za následok zrušenie alebo zmenu rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, sudca ju postupom podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).